

From: Ym Kirjaamo
Sent: 9. toukokuuta 2019 10:42
To: Hakkarainen Satu VNK
Subject: VL: JATKO: JATKO: Lausuntopyyntö Länsi-Lapin luonnonsuojelualueita koskeva asetusvalmistelu
Attachments: Liite_1_Lausuntopyyntö_Länsi-Lapin_luonnonsuojelualueita_koskeva_ase.PDF;
Liite_2_Luonnos_valtioneuvoston_asetukseksi;_Lausuntopyyntö_Länsi-La.PDF;
Liite_3_Luonnos_ympäristöministeriön_asetukseksi;_Lausuntopyyntö_Län.PDF;
Liite_4_Valtioneuvoston_muistioluonnos;_Lausuntopyyntö_Länsi-Lapin_I.PDF;
Liite_5_Ympäristöministeriön_muistioluonnos;_Lausuntopyyntö_Länsi-La.PDF

Lähettäjä: valtiovaraministerio@vm.fi [valtiovaraministerio@vm.fi]

Lähetetty: 8. toukokuuta 2019 16:15

Vastaanottaja: Ym Kirjaamo

Aihe: JATKO: JATKO: Lausuntopyyntö Länsi-Lapin luonnonsuojelualueita koskeva asetusvalmistelu

Asia/Ärende Lausuntopyyntö Länsi-Lapin luonnonsuojelualueita koskeva asetusvalmistelu

Lähetyspäivämäärä/Avsant 08.05.2019 Asianumero/Ärendenummer VM/527/00.00.05/2019

Hei,

Koskien valtioneuvoston muistioluonnoksen lukua 6, ehdotuksen vaikutukset:

Ehdotuksen vaikutuksissa luvussa 6 käy ilmi, että osa alueista edellyttää vielä muutoksia Metsähallituksen taseessa. Kokonaisuuteen verrattuna ne ovat pieniä alueita, eikä valtiovaraministeriöllä ole tähän huomauttamista. Valtiovaraministeriön käsitys muistion perusteella on, että asia on valmisteltu Metsähallituksen ja MMM:n kanssa siten, että kyseiset tahot ovat myös varautuneet tekemään nämä tase- ja pääomasiirrot (ja mahdolliset muut lupamenettelyt). Mikäli näin on, tätä koskevan virkkeen voisi lisätä muistioluonnokseen.

Valtiovaraministeriöllä ei ole muuta lausuttavaa asetusluonnoksiin, emmekä näin ollen toimita erillistä lausuntoa.

t. Armi Liinamaa / BO

Tämä viesti on lähetetty valtiovaraministeriön asiankäsittelyjärjestelmästä.

Valtiovaraministeriön yhteystiedot:

Sähköposti: valtiovaraministerio@vm.fi

Posti: PL 28, 00023 Valtioneuvosto

Puhelin: 09 160 01 (vaihde)

Internet: www.vm.fi

Lähettilä: Ympäristöministeriö
Vastaanottaja: [Valtiovarainministerio VM](#)
Aihe: Lausuntopyyntö: Länsi-Lapin luonnonsuojelualueita koskeva asetusvalmistelu
Päivämäärä: keskiviikko 6. maaliskuuta 2019 14.06.30

Arvoisa vastaanottaja,

YM pyytää lausuntoanne aiheesta:
Länsi-Lapin luonnonsuojelualueita koskeva asetusvalmistelu

Lausunto pyydetään antamaan vastaamalla lausuntopalvelu.fi:ssä julkaistuun lausuntopyyntöön oheisen linkin kautta.

Linkki suomenkieliseen versioon:

<https://www.lausuntopalvelu.fi/FI/Proposal/Participation?proposalId=402a9e66-ccb2-402d-babc-4a38059e5b2f&respondentId=07e82fc0-2dc3-4881-88ce-54d03c52922a>

Länk till svensk version: <https://www.lausuntopalvelu.fi/SV/Proposal/Participation?proposalId=402a9e66-ccb2-402d-babc-4a38059e5b2f&respondentId=07e82fc0-2dc3-4881-88ce-54d03c52922a&proposalLanguage=9ff64fe9-04da-4471-9f0c-3f2016e71b4f>

Lausunnon antaakseen vastaajan tulee rekisteröityä ja kirjautua lausuntopalvelu.fi:hin. Tarkemmat ohjeet palvelun käyttämiseksi löytyvät lausuntopalvelu.fi:n sivulta Ohjeet > Käyttöohjeet. Voit pyytää tukea palvelun käyttöön osoitteesta lausuntopalvelu.om@om.fi.

HUOM! Tämän viestin liitteenä saamanne linkki on organisaatio-/henkilökohtainen, joten ettehan jaa sitä edelleen. Kaikki annetut lausunnot ovat julkisia ja ne julkaistaan lausuntopalvelu.fi:ssä.

Tämä on lausuntopalvelu.fi:n lähettämä automaattiviesti.
Lausuntopalvelu.fi on oikeusministeriön ylläpitämä verkkopalvelu.

Bästa mottagare,

YM ber om ert utlåtande om:
Länsi-Lapin luonnonsuojelualueita koskeva asetusvalmistelu

Vänligen lämna utlåtandet genom att svara på begäran om utlåtande i tjänsten utlåtande.fi. Utlåtandet kan lämnas via länken nedan.

Linkki suomenkieliseen versioon:

<https://www.lausuntopalvelu.fi/FI/Proposal/Participation?proposalId=402a9e66-ccb2-402d-babc-4a38059e5b2f&respondentId=07e82fc0-2dc3-4881-88ce-54d03c52922a>

Länk till svensk version: <https://www.lausuntopalvelu.fi/SV/Proposal/Participation?proposalId=402a9e66-ccb2-402d-babc-4a38059e5b2f&respondentId=07e82fc0-2dc3-4881-88ce-54d03c52922a&proposalLanguage=9ff64fe9-04da-4471-9f0c-3f2016e71b4f>

För att lämna in ett utlåtande ska man registrera sig och logga in i tjänsten utlåtande.fi. Närmare anvisningar om hur tjänsten kan användas finns på utlåtande.fi > Anvisningar > Bruksanvisning. Du kan be om hjälp för att använda tjänsten på adressen lausuntopalvelu.om@om.fi.

OBS! Skicka inte vidare länken som är bifogad till detta meddelande, eftersom

länken är person- eller organisationsspecifik. Alla utlåtanden som lämnas in är offentliga och publiceras i tjänsten utlåtande.fi.

Detta är ett automatiskt meddelande från tjänsten utlåtande.fi.
Utlåtande.fi upprätthålls av justitieministeriet.

Valtioneuvoston asetus

Länsi-Lapin luonnonsuojelualueista

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään luonnonsuojelulain (1096/1996) 17 ja 17 a §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 58/2011:

1 §

Luonnonsuojelualueiden perustamistarkoitus

Lapin maakunnan länsiosan ja eräiden Lapin maakunnan itäosan vanhojen metsien, lehtojen, vaarojen, soiden, ranta- järvi- ja pienvesiluonnon ja niiden eliöstön säilyttämiseksi luonnontilaisina ja niiden ekosysteemien häiriöttömän kehityksen turvaamiseksi tai ennalleen saattamiseksi, arvokkaiden maisemien ja niihin liittyvän kulttuuriperinnön ylläpitämiseksi sekä retkeilyä, matkailua, opetusta ja tutkimusta varten perustetaan luonnonsuojelulain (1096/1996) 17 §:n mukaisiksi muiksi luonnonsuojelualueiksi jäljempänä 2 §:ssä luetellut alueet.

2 §

Sijainti ja rajat

Luonnonsuojelualueiksi perustetaan seuraavat valtion omistamat alueet, joiden rajat on merkitty punaisella viivalla tämän asetuksen liitteinä oleviin karttoihin:

- 1) Elijärvenviiian luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 122 ha (liite 1), Keminmaan kunnassa;
- 2) Kirvesaavan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 1964 ha (liite 2), Keminmaan ja Simon kunnissa;
- 3) Musta-aavan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 446 ha (liite 3), Keminmaan ja Simon kunnissa;
- 4) Kumputunturin luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 1448 ha (liite 4), Kittilän kunnassa;
- 5) Kuusajärven soiden luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 250 ha (liite 5), Kittilän kunnassa;
- 6) Pitsloman-Haurespään luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 1851 ha (liite 6), Kittilän kunnassa;
- 7) Ranta-Haisuvuoman luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 2060 ha (liite 7), Kittilän kunnassa;
- 8) Ristivuoman luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 379 ha (liite 8), Kittilän kunnassa;
- 9) Taljavaaran luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 1114 ha (liite 9), Kittilän kunnassa;
- 10) Tupakkivuoman luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 1646 ha (liite 10), Kittilän kunnassa;

- 11) Tuulijoen soiden luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 1007 ha (liite 11), Kittilän ja Kolarin kunnissa;
- 12) Uurrekarkian luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 2938 ha (liite 12), Kittilän kunnassa;
- 13) Aalistunturin luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 979 ha (liite 13), Kolarin kunnassa;
- 14) Kurtakkoselän luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 4567 ha (liite 14), Kolarin kunnassa;
- 15) Niesaselän luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 2275 ha (liite 15), Kolarin kunnassa;
- 16) Pikkulaenon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 144 ha (liite 16), Kolarin kunnassa;
- 17) Siikavuoman luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 160 ha (liite 17), Kolarin kunnassa;
- 18) Jerisjärven saarten luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 312 ha (liite 18), Muonion kunnassa;
- 19) Kiuasselän luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 900 ha (liite 19), Muonion ja Kolarin kunnissa;
- 20) Pahtajärven luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 468 ha (liite 20), Muonion kunnassa;
- 21) Pakasaivon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 333 ha (liite 21), Muonion kunnassa;
- 22) Suoppamanselän luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 1933 ha (liite 22), Muonion kunnassa;
- 23) Hyrsyvuoman luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 106 ha (liite 23), Pellon kunnassa;
- 24) Jaipaljukan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 154 ha (liite 24), Pellon kunnassa;
- 25) Joukhaisvuoman luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 695 ha (liite 25), Pellon kunnassa;
- 26) Kaltiojätkän luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 492 ha (liite 26), Pellon kunnassa;
- 27) Koutusjärven luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 1498 ha (liite 27), Pellon kunnassa;
- 28) Kursujen luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 442 ha (liite 28), Pellon kunnassa;
- 29) Käärmejuvon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 245 ha (liite 29), Pellon kunnassa;
- 30) Mieköjärven luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 1238 ha (liite 30), Pellon ja Ylitornion kunnissa;
- 31) Moinavaaran luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 260 ha, (liite 31), Pellon kunnassa;
- 32) Yrttivuoman luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 362 ha, (liite 32), Pellon kunnassa;
- 33) Joutensuon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 1019 ha (liite 33), Ranuan kunnassa;
- 34) Liejusuon-Kaakkurisuon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 989 ha (liite 34), Ranuan kunnassa;
- 35) Mämmisuon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 1569 ha (liite 35), Ranuan kunnassa ja Pudasjärven kaupungissa;
- 36) Simojärven-Soppanan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 2900 ha (liite 36), Ranuan ja Posion kunnissa;
- 37) A. E. Järvisen aihkikon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 305 ha (liite 37), Rovaniemen kaupungissa;

- 38) Auttikönkään luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 377 ha (liite 38), Rovaniemen kaupungissa;
- 39) Herankairan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 2369 ha (liite 39), Rovaniemen kaupungissa;
- 40) Jokelan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 127 ha (liite 40), Rovaniemen kaupungissa;
- 41) Kaittiaisen luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 301 ha (liite 41), Rovaniemen kaupungissa;
- 42) Kiimamaan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 154 ha (liite 42), Rovaniemen kaupungissa;
- 43) Kinisvuoman-Jouttiselän luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 1635 ha (liite 43), Rovaniemen kaupungissa;
- 44) Koukkulanaavan-Palokivalon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 3238 ha (liite 44), Rovaniemen kaupungissa;
- 45) Kutuselän-Kiristäjänselän luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 3213 ha (liite 45), Rovaniemen kaupungissa;
- 46) Kuusikkoselän-Paljukkalaen luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 672 ha (liite 46), Rovaniemen kaupungissa;
- 47) Käyrästunturin luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 494 ha (liite 47), Rovaniemen kaupungissa;
- 48) Könkäänsaaren-Vianaavan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 1136 ha (liite 48), Rovaniemen kaupungissa;
- 49) Louevaaran luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 2178 ha (liite 49), Rovaniemen kaupungissa;
- 50) Namalikkokivalon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 835 ha (liite 50), Rovaniemen kaupungissa;
- 51) Narkauksen-Katiskon lehtojen luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 118 ha (liite 51), Rovaniemen kaupungissa;
- 52) Petäjävaaran-Suolijärven luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 815 ha (liite 52), Rovaniemen kaupungissa;
- 53) Pilpasen luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 289 ha (liite 53), Rovaniemen kaupungissa;
- 54) Susirovan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 421 ha (liite 54), Rovaniemen kaupungissa ja Ylitornion kunnassa;
- 55) Viljusaavan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 484 ha (liite 55), Sallan kunnassa;
- 56) Käärmeaavan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 1173 ha (liite 56), Simon kunnassa;
- 57) Nikkilänaavan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 288 ha (liite 57), Simon ja Iin kunnissa;
- 58) Saariaavan-Hattuselän luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 1130 ha (liite 58) Simon ja Tervolan kunnissa;
- 59) Oravakuusikon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 366 ha (liite 59), Sodankylän kunnassa;
- 60) Auringonkorven luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 389 ha (liite 60), Tervolan kunnassa;
- 61) Kalhuaavan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 846 ha (liite 61), Tervolan kunnassa;
- 62) Karhuaavan-Heinijängän-Kokonrämeen luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 1185 ha (liite 62), Tervolan kunnassa;
- 63) Konttikivalon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 468 ha (liite 63), Tervolan ja Kemnmaan kunnissa;

- 64) Suuripään luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 4065 ha (liite 64), Tervolan ja Keminmaan kunnissa;
- 65) Tuiskukivalon närheikön luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 1709 ha (liite 65), Tervolan kunnassa ja Rovaniemen kaupungissa;
- 66) Kalkkimaan soiden luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 462 ha (liite 66), Tornion kaupungissa;
- 67) Rakanjätkän-Karsilonmaan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 105 ha (liite 67), Tornion kaupungissa;
- 68) Sattavuoman luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 286 ha (liite 68), Tornion kaupungissa;
- 69) Vaaranjätkän-Rovajätkän-Runtelin lehdon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 512 ha (liite 69), Tornion kaupungissa;
- 70) Aavasaksan kruununpuiston luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 107 ha (liite 70), Ylitornion kunnassa;
- 71) Heinivuoman-Pietinvuoman luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 792 ha (liite 71), Ylitornion kunnassa;
- 72) Hämeenvuoman-Salamapalonvuoman luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 268 ha (liite 72), Ylitornion kunnassa;
- 73) Kaitajärven luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 210 ha (liite 73), Ylitornion kunnassa;
- 74) Palokkaan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 3560 ha (liite 74), Ylitornion kunnassa;
- 75) Romppaiden luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 151 ha (liite 75), Ylitornion kunnassa.

3 §

Rauhoitussäännökset

Tällä asetuksella perustettuihin luonnonsuojelualueisiin sovellettavista rauhoitussäännöksistä säädetään luonnonsuojelulain 17 a §:ssä.

Seuraavat toimet ovat kuitenkin sallittuja:

- 1) Puolustusvoimien harjoitus- ja koulutustoiminta on sallittua A.E. Järvisen aihkikon luonnonsuojelualueella, johon puolustusvoimilla on käyttöoikeus;
- 2) Käytössä olevien talviaikaisten maastoliikennereittien ja -urien kunnossapitäminen on sallittua Kumputunturin, Kuusajärven soiden, Taljavaaran, Tuulijoen, Aalistunturin, Niesaselän, Siikavuoman, Pakasaivon, Kaltiojätkän, Miekajärven, Yrttivuoman, Simojärven-Soppanan, Herankairan, Könkänsaaren-Vianaavan luonnonsuojelualue, Namalikkokivalon, Petäjävaaran-Suolijärven, Kalhuaavan, Aavasaksan kruununpuiston ja Heinivuoman-Pietinvuoman luonnonsuojelualueilla; ja
- 3) Ojien ylläpito ja kunnostus on sallittua luonnonsuojelualueen ulkopuolisten alueiden välttämättömiä kuivatustarpeita varten.

4 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan päivänä kuuta 201.

Tällä asetuksella kumotaan:

Lehtojensuojelualueista annetun asetuksen (503/1992) 2 §:n 1 momentin 41, 47, 48, 49, 50 ja 53 kohdat, joilla on perustettu Mustavuoman, Suolijoen, Tuohilaen, Narkauksen Kalkkimaan, Kaihuanvaaran ja Palorompaan lehtojensuojelualueet.

Helsingissä päivänä kuuta 201

Ministeri

Esittelijän varmennus

Ympäristöministeriön asetus

Länsi-Lapin luonnonsuojelualueista

Ympäristöministeriön päätöksen mukaisesti säädetään luonnonsuojelulain (1096/1996) 17 ja 17 a §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 58/2011, seuraavasti:

1 §

Luonnonsuojelualueiden perustamistarkoitus

Lapin maakunnan länsiosan ja eräiden Lapin maakunnan itäosan vanhojen metsien, lehtojen, vaarojen, soiden, lehtojen, ranta-, järvi- ja pienvesiluonnon ja niiden eliöstön säilyttämiseksi luonnontilaisina ja niiden ekosysteemien häiriöttömän kehityksen turvaamiseksi tai ennalleen saattamiseksi, arvokkaiden maisemien ja niihin liittyvän kulttuuriperinnön ylläpitämiseksi sekä retkeilyä, matkailua, opetusta ja tutkimusta varten perustetaan luonnonsuojelulain (1096/1996) 17 §:n mukaisiksi muiksi luonnonsuojelualueiksi jäljempänä 2 §:ssä luetellut alueet.

2 §

Sijainti ja rajat

Luonnonsuojelualueiksi perustetaan seuraavat valtion omistamat alueet, joiden rajat on merkitty punaisella viivalla tämän asetuksen liitteinä oleviin karttoihin:

- 1) Siikalanton luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 33 ha (liite 1), Kemijärven kaupungissa;
- 2) Matovaaran luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 67 ha (liite 2), Kemijärven kaupungissa;
- 3) Honkamaan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 8 ha (liite 3), Keminmaan kunnassa;
- 4) Jarkkosen luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 8 ha (liite 4), Keminmaan kunnassa;
- 5) Kallinkankaan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 38 ha (liite 5), Keminmaan kunnassa;
- 6) Kaltiojängän lehdon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 3 ha (liite 6), Keminmaan kunnassa;
- 7) Kotapalon lehdon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 8 ha (liite 7), Keminmaan kunnassa;
- 8) Kurkisuon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 15 ha (liite 8), Keminmaan kunnassa;
- 9) Metsokätkön luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 16 ha (liite 9), Keminmaan kunnassa;
- 10) Tanssikosken lehdon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 14 ha (liite 10), Keminmaan kunnassa;

- 11) Tornivaaran lehdon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 20 ha (liite 11), Kemnimaan kunnassa;
- 12) Huuhkajan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 43 ha (liite 12), Kittilän kunnassa;
- 13) Mieletönjärven luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 69 ha (liite 13), Kittilän kunnassa;
- 14) Pietarinaukian luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 69 ha (liite 14), Kittilän kunnassa;
- 15) Sammalselän luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 68 ha (liite 15), Kittilän kunnassa;
- 16) Taatsin seidan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 88 ha (liite 16), Kittilän kunnassa;
- 17) Rytijängän luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 54 ha (liite 17), Kolarin kunnassa;
- 18) Vuontisjärven saarten luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 29 ha (liite 18), Muonion kunnassa;
- 19) Äkäsaivon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 69 ha (liite 19), Muonion kunnassa;
- 20) Konttakönkään lehdon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 3 ha (liite 20), Pellon kunnassa;
- 21) Vasemanriivinjäängän luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 40 ha (liite 21), Pellon kunnassa;
- 22) Aatinmaan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 8 ha, (liite 22), Ranuan kunnassa;
- 23) Ketolan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 13 ha (liite 23), Ranuan kunnassa;
- 24) Koivun luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 71 ha (liite 24), Ranuan kunnassa;
- 25) Kaihuanvaaran luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 62 ha (liite 25), Ranuan kunnassa;
- 26) Metsärinteen luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 79 ha (liite 26), Ranuan kunnassa ja Rovaniemen kaupungissa;
- 27) Nurkkalan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 8 ha (liite 27), Ranuan kunnassa;
- 28) Papinpalon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 16 ha (liite 28), Ranuan kunnassa;
- 29) Porttilomanahon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 38 ha (liite 29), Ranuan kunnassa;
- 30) Saarelan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 15 ha (liite 30), Ranuan kunnassa;
- 31) Tauriaisenahon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 21 ha (liite 31), Ranuan kunnassa;
- 32) Tuliniemen luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 19 ha (liite 32), Ranuan kunnassa;
- 33) Vammalan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 54 ha (liite 33), Ranuan kunnassa;
- 34) Vaveniemen luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 34 ha (liite 34), Ranuan kunnassa;
- 35) Vähä-Varpusuon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 6 ha (liite 35), Ranuan kunnassa;
- 36) Allasvuon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 22 ha (liite 36), Rovaniemen kaupungissa;
- 37) Jokilammen luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 35 ha (liite 37), Rovaniemen kaupungissa;
- 38) Jouttiaavan leton luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 5 ha (liite 38), Rovaniemen kaupungissa;

- 39) Kaihuanvaaran lehdon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 14 ha (liite 39), Rovaniemen kaupungissa;
- 40) Korkalon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 9 ha (liite 40), Rovaniemen kaupungissa;
- 41) Kotkanpesämaan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 10 ha (liite 41), Rovaniemen kaupungissa;
- 42) Kuusilammen luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 25 ha (liite 42), Rovaniemen kaupungissa;
- 43) Lapinlehdon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 93 ha (liite 43), Rovaniemen kaupungissa;
- 44) Louejärven leton luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 2 ha (liite 44), Rovaniemen kaupungissa;
- 45) Mikkelinlampien soiden luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 24 ha (liite 45), Rovaniemen kaupungissa;
- 46) Muistolan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 15 ha (liite 46), Rovaniemen kaupungissa;
- 47) Palo-ojan korven luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 70 ha (liite 47), Rovaniemen kaupungissa;
- 48) Pisajärven luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 37 ha (liite 48), Rovaniemen kaupungissa;
- 49) Pälämännikön luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 42 ha (liite 49), Rovaniemen kaupungissa;
- 50) Raanselän luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 51 ha (liite 50), Rovaniemen kaupungissa;
- 51) Saviojan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 49 ha (liite 51), Rovaniemen kaupungissa;
- 52) Siika-Kämän luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 55 ha (liite 52), Rovaniemen kaupungissa;
- 53) Sillankorvan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 21 ha (liite 53), Rovaniemen kaupungissa;
- 54) Yli-Kuohunkijärven luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 19 ha (liite 54), Rovaniemen kaupungissa;
- 55) Korpinjängän luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 36 ha (liite 55), Simon kunnassa;
- 56) Kuoppatörmän luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 7 ha (liite 56), Tervolan kunnassa;
- 57) Kuusikkokivalon lehdon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 26 ha (liite 57), Tervolan kunnassa;
- 58) Myllyojan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 52 ha (liite 58), Tervolan kunnassa;
- 59) Ollakanojan lähteiden luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 56 ha (liite 59), Tervolan kunnassa;
- 60) Pyhäportin lehdon luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 16 ha (liite 60), Tervolan kunnassa;
- 61) Rakkalan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 3 ha (liite 61), Tervolan ja Simon kunnassa;
- 62) Rättyaavan leton luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 17 ha (liite 62), Tervolan kunnassa;
- 63) Vinsanmaan lettojen luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 27 ha (liite 63), Tervolan kunnassa ja Tornion kaupungissa;
- 64) Auno-Rakan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 26 ha (liite 64), Tornion kaupungissa;

- 65) Pikkuojan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 3 ha (liite 65), Tornion kaupungissa;
- 66) Reinolan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 3 ha (liite 66), Tornion kaupungissa;
- 67) Airiselän luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 2 ha (liite 67), Ylitornion kunnassa;
- 68) Antiorovan luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 50 ha (liite 68), Ylitornion kunnassa;
- 69) Lempeälän luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 9 ha (liite 69), Ylitornion kunnassa;
- 70) Perävaaranvuoman luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 24 ha (liite 70), Ylitornion kunnassa;
- 71) Pitkäjänkän luonnonsuojelualue, jonka pinta-ala on noin 40 ha (liite 71), Ylitornion kunnassa.

3 §

Rauhoitussäännökset

Tällä asetuksella perustettuihin luonnonsuojelualueisiin sovellettavista rauhoitussäännöksistä säädetään luonnonsuojelulain 17 a §:ssä.

Seuraavat toimet ovat kuitenkin sallittuja:

- 1) Puolustusvoimien harjoitus- ja koulutustoiminta on sallittua Raanselän luonnonsuojelualueella, johon puolustusvoimilla on käyttöoikeus;
- 2) Käytössä olevien talviaikaisten maastoliikennereittien ja -urien kunnossapitäminen on sallittua Äkässaivon, Koivun ja Saviojan luonnonsuojelualueilla; ja
- 3) Ojien ylläpito ja kunnostus on sallittua luonnonsuojelualueen ulkopuolisten alueiden välttämättömiä kuivatustarpeita varten.

4 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan päivänä kuuta 201.

Helsingissä päivänä kuuta 201

Ministeri

Esittelijän varmennus

VALTIONEUVOSTON ASETUS LÄNSI-LAPIN LUONNONSUOJELUALUEISTA

1. Tausta

Valtioneuvoston asetuksella on tarkoitus perustaa Länsi-Lapin sekä eräistä Pohjois-Pohjanmaan ja Itä-Lapin alueella sijaitsevista, valtion hallinnassa olevista valtakunnallisiin suojeluohjelmiin tai Natura 2000 -verkostoon kuuluvista sekä eräistä muista valtionmailla luonnonsuojelutarkoituksiin varatuista alueista luonnonsuojelualueita. Alueet perustetaan luonnonsuojelulain 17 §:ssä tarkoitetuiksi muiksi luonnonsuojelualueiksi.

Länsi-Lapin luonnonsuojelualueiden perustaminen on osa valtakunnallista säädösvalmistelua, jolla saatetaan voimaan usean vuosikymmenen kuluessa luonnonsuojelutarkoituksiin hankituilla tai varatuilla valtion alueilla luonnonsuojelulain mukaiset rauhoitusmääräykset. Metsähallitus on valmistellut ympäristöministeriön ja sen asettaman säädösvalmistelutyöryhmän ohjauksessa alueiden suojelun toteuttamista.

Tämän ehdotuksen mukaisella valtioneuvoston asetuksella perustettavat luonnonsuojelualueet sijaitsevat Länsi-Lapissa Rovaniemen ja Tornion kaupunkien sekä Kemimaan, Kittilän, Kolarin, Muonion, Pellon, Posion, Ranuan, Simon, Tervolan ja Ylitornion kuntien alueella. Yksi alue sijaitsee Sallan kunnan ja yksi Sodankylän kunnan alueella ja kahden alueen osia on Iin kunnassa ja Pudasjärven kaupungissa.

Valmistelun esiselvitysvaiheessa on kuultu viranomaisia ja sidosryhmiä. Eri tilaisuuksissa on kartoitettu mm. valtion viranomaisten, Lapin liiton, alueen kuntien, paikalliskuntien, riistanhoitoyhdistysten ja luonnonsuojelu- ja luonnonharrastusjärjestöjen näkemyksiä alueiden perustamisesta. Valmistelua esiteltiin ja kansalaisten, järjestöjen ja yritysten näkemyksiä kuultiin Länsi-Lapin alueella järjestetyissä yleisötilaisuuksissa. Useiden toimijatahojen kanssa järjestettiin kahdenvälisiä tapaamisia.

2. Perustettavien luonnonsuojelualueiden tarkoitus ja sisältö

Valtioneuvoston asetuksella toteutettaisiin valtioneuvoston periaatepäätöksiä, joiden toteuttamiskeinoksi on määritelty luonnonsuojelulain mukainen alueiden suojelu. Luonnonsuojelualueiden perustamisella täytettäisiin EU:n yhteisölainsäädännön edellyttämät vaatimukset Suomen Natura 2000-verkoston toteuttamisesta Länsi-Lapin alueella siltä osin kuin valtioneuvosto on katsonut luonnonsuojelulain soveltuvan parhaiten alueiden suojelun perusteena olevien luonnonarvojen turvaamiseen. Lisäksi suojelun piiriin tulisi eräitä muita suojelutarkoituksiin varattuja valtion omistamia alueita.

Luonnonsuojelualueiden perustamisen tarkoituksena on säilyttää alueet luonnontilaisina ja turvata niiden ekosysteemien häiriötön toiminta ja kehitys, tarvittaessa myös

ennallistamalla muuttuneita luonnonympäristöjä tai hoitamalla luonnonhoitoa vaativia kohteita.

Erityisinä suojelutavoitteina Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla alueilla on lisäksi niiden suojeluperusteina olevien luontotyyppien ja niille tyypillisen lajiston sekä muiden suojeluperusteina olevien lajien ja niiden elinympäristöjen suojelu, lisääminen ja parantaminen.

Alueet palvelevat opetustarkoitusta sekä omatoimista retkeilyä, luonnon harrastusta, virkistyskäyttöä ja tutkimusta. Alueiden perustaminen tukee myös luonnonvarojen kestävää hyödyntämistä kuten luontomatkailua, jokamiehen oikeuksin tapahtuvaa marjastusta ja sienestystä sekä kalastusta ja metsästystä. Useilla suojeltavilla alueilla on lisäksi merkitystä kulttuurihistoriallisten arvojen ja muinaismuistojen säilyttämiselle.

Tällä valtioneuvoston asetuksella perustettaisiin 75 luonnonsuojelualuetta, joiden pinta-ala on yhteensä noin 72 000 hehtaaria. Samassa yhteydessä annettavalla ympäristöministeriön asetuksella on tarkoitus perustaa 71 aluetta, yhteispinta-alaltaan noin 2200 hehtaaria.

3. Alueiden luonnonsuojelulliset perusteet

Luonnonsuojelualueiden perustamisella turvataan valtakunnallisiin suojeluohjelmiin varattujen tai muuten Länsi-Lapissa luonnonsuojelutarkoituksiin osoitettujen alueiden luonnonarvojen säilyminen.

Suurin osa perustettavista luonnonsuojelualueista kuuluu valtioneuvoston periaatepäätösten mukaisiin luonnonsuojeluohjelmiin, joita ovat soidensuojelun perusohjelma (1979 ja 1981), lehtojensuojeluohjelma (1989), rantojensuojeluohjelma (1990), vanhojen metsien suojeluohjelma (1996) ja valtioneuvoston talousarvioehdotuksen yhteydessä tekemä päätös soidensuojeluohjelman täydentämisestä (2015). Osa alueista on vanhojen metsien suojeluohjelman täydentämistä koskevissa Metsähallituksen ja Suomen WWF:n välisissä neuvotteluissa suojeltavaksi sovittuja alueita eli niin sanottuja dialogikohteita (2006). Eräät alueet sisältyvät valtionmaille METSO-toimintaohjelman yhteydessä vuosina 2009 ja 2014 tehtyihin metsiensuojelupäätöksiin. Perustettaviin luonnonsuojelualueisiin sisältyy Metsähallituksen erillisillä päätöksillä suojeltuja alueita. Yksi alue sisältyy Luontolahjani satavuotiaalle –kampanjaan. Ehdotukseen sisältyy myös alueita, joita on hankittu vapaaehtoisin kaupoin valtiolle suojelutarkoituksiin EU:n Life-hankkeissa ja METSO toimintaohjelmassa. Perustettavat luonnonsuojelualueet sisältyvät pinta-alalla mitattuna pääosin Euroopan Unionin Natura 2000 -verkostoon.

Tarkempi erittely alueiden kohdentumisesta eri luonnonsuojeluohjelmiin ja Natura 2000 -verkostoon ilmenee tämän muistion liitteen taulukoista 1 ja 2.

Natura 2000- verkostoon kuuluvilla alueilla asetuksella toimeenpannaan niiden suojelutavoitteita vastaava suojelu luontodirektiivin ja lintudirektiivin edellyttämällä tavalla (Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY ja Luonnonvaraisten lintujen suojelusta annettu

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY). Alueet ovat merkittäviä etenkin seuraavien luontodirektiivin luontotyyppien suojelun kannalta: borealiset luonnonmetsät, lehdot, letot sekä aapasuot, jonka kanssa päällekkäisinä esiintyy lettoja ja puustoisia soita. Natura 2000 –alueiden suojelutavoitteina olevat luontotyypit ja lajit ilmenevät tarkemmin Natura 2000 –tietokannasta.

Perustettaviksi ehdotetut alueet täyttävät luonnonsuojelulain 10 §:n mukaiset luonnonsuojelualueen perustamisen yleiset edellytykset, jotka ovat, että 1) alueella elää tai on uhanalainen, harvinainen tai harvinaistuva eliölaji, eliöyhteisö tai ekosysteemi; 2) alueella on luontodirektiivin liitteessä IV (a) tarkoitettuihin eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden lisääntymis- ja levähdyspaikkoja; 3) alueella on erikoinen tai harvinainen luonnonmuodostuma; 4) alue on erityisen luonnonkaunis; 5) alueella on harvinaistuva perinneluontotyyppi; 6) luontotyyppin tai eliölajin suotuisan suojelutason säilyttäminen tai saavuttaminen sitä vaatii; tai 7) alue on muutoin niin edustava, tyypillinen tai arvokas, että sen suojelu voidaan katsoa luonnon monimuotoisuuden tai kauneuden säilyttämisen kannalta tarpeelliseksi.

Kokonaisuutena perustettavat luonnonsuojelualueet edustavat monipuolisesti Länsi-Lapin metsä- ja suoluontoa. Monet vanhojen metsien suojeluohjelman kohteet sisältävät merkittäviä metsä- ja suoluontotyyppien mosaiikista muodostuvia kokonaisuuksia. Alueella on monipuolisesti pienialaisia, usein myös lajistollisesti arvokkaita luontotyyppejä kuten puroja lähteitä, kallioita, lehtoja, tulvametsiä ja metsäluhtia.

Merkittävä osa alueista sijaitsee niin sanotulla Lapin kolmion alueella ja Keski-Lapin vihreäkivivyöhykkeellä, jossa kallioperän kalkkivaikutus ilmenee vaateliaassa kasvilajistossa ja kasvillisuustyypeissä. Lapin kolmion alueen letot ja nuoret aapasuot muodostavat Suomen olosuhteissa ainutlaatuisen rikkaan suoluontotyyppien kirjon. Louevaaran, Palokkaan ja Romppaitten alueet muodostavat monimuotoisuudessaan ja laajuudessaan erittäin merkittävän kokonaisuuden yhdessä aikaisemmin suojeltujen soidensuojelualueiden ja Pisavaaran luonnonpuiston kanssa.

Laajin yksittäinen suoalue on Suuripään alue 4 065 hehtaaria. Suurimmat suojeltavat metsä- ja suoalueet ovat 3560 hehtaarin laajuinen Palokkaan alue 3238 hehtaarin laajuinen Kutuselän-Kiristäjänselän alue, 3 213 hehtaarin laajuinen Koukkulanaavan-Palokivalon alue ja 2938 hehtaarin laajuinen Uurrekarkian alue.

Länsi-Lapin luonnonsuojelualueiden kasvillisuudessa arvokasta on etenkin vaateliassetto- ja lehtolajisto. Monella suuresti harvinaistuneella lajilla on Lapin kolmiossa vielä elinvoimaiset populaatiot. Esimerkiksi lähes puolet koko Suomen lehtonoidanlukkoesiintymistä ja huomattava osa sääskenvalkku-, lettohernesara- ja suoneidonvaippaesintymistä sijaitsee nyt suojeltavilla alueilla. Lapin kolmion alue on tikan- ja neidonkengän ydinesintymäaluetta Suomessa, ja kummankin lajin osalta selvästi tärkeimmät vielä suojelemattomat Natura-alueet tulevat nyt suojelun piiriin. Suojeltavilla alueilla sijaitsee useiden eteläisten lehtolajien, kuten Suomen vastuulajin hajuheinän, lehtopalsamin ja hentokiurunkannuksen, maamme pohjoisimmat tunnetut esiintymät. Alueen laajojen boreaalisten luonnonmetsien kääväkälajisto on rikkasta. Soilla ja vanhoilla metsillä on merkitystä linnuston suojelulle. Tärkeimpiä ovat lintudirektiivin perusteella Natura 2000 –verkostoon sisällytetyt Palokkaan,

Pitsloma-Haurespään, Koukkulanaavan-Palokivalon, Kirvesaavan, Uurrekarkian, Käärmeaavan ja Tuulijoen soiden alueet.

Suojeltavat alueet sijaitsevat Keminmaan seudun, Peräpohjolan vaara- ja jokiseudun, Aapa-Lapin seudun ja Länsi-Lapin tunturiseudun maisemamaakuntiin. Maisemalliset arvot ovat jo vanhastaan olleet yksi peruste sille, että ne on valtionmaiden maankäytössä säilytetty. Metsähallitus on jo 1950 luvulta saakka paikallisesti säilyttänyt useita alueita hakkuilta perustamalla niistä erikoismetsiä, jolloin on otettu huomioon myös alueisiin kohdistuvia paikallisen väestön tarpeita ja arvostuksia. Tällaisia pääasiassa vanhan metsän alueita ovat mm. vuodesta 1955 alkaen perustetut A. E. Järvisen aihkikko ja Pisajärvi.

Tunnettuja ja arvostettuja erityisen kauniita maisema-alueita Länsi-Lapissa ovat vaarat ja eteläiset tunturit. Vaaroilla on arvokkaita vanhan metsän alueita sekä Itämeren vaiheisiin liittyviä huuhtoutuneita kivikkoisia rantamuodostumia. Alueisiin sisältyy myös rotkojärviä ja kuruja. Tunnetuin lienee Aavasaksan kruununpuisto, jonka myös ympäristöministeriön maisema-alueityöryhmä vuonna 1992 määritteli valtakunnallisesti arvokkaaksi maisemanähtävyydeksi. Aavasaksan kruununpuisto perustettiin jo vuonna 1878 ja se on Lapin vanhimpia matkailunähtävyyksiä. Maisemaltaan kauniita ovat myös Pakasaivon rotkojärvi, jolla on myös merkitystä saamelaiden muinaisena palvospaikkana sekä Louevaara, Aalistunturi, Kiuaskero, Niesaselkä ja Kumputunturi.

Länsi-Lapin suojelualueisiin kuuluu useita järviä ja järvien osia. Mittavia, maisemallisesti sekä metsä- ja rantaluonnoltaan arvokkaita järviä alueita ovat etenkin Simojärven-Soppanan, Miekajärven ja Koutusjärven alueet, jotka sisältyvät valtioneuvoston periaatepäätökseen valtakunnallisesta rantojen suojeluohjelmasta sekä Metsähallituksen suojelumetsänä vuonna 1997 suojeltu Jerisjärven saarten alue. Useimmilla alueilla on pieniä jokia, puroja ja pienvesiä. Esimerkiksi Auttikönkään alueen keskeinen suojeluarvo on syvä jokilaakso sitä reunustavine vanhoine metsineen.

4. Rauhoitusmääräykset ja niitä koskevat poikkeukset sekä hoidon ja käytön tavoitteet

Valtioneuvoston asetuksella perustettavat alueet ovat luonnonsuojelulain 17 §:ssä tarkoitettuja muita luonnonsuojelualueita. Niillä tulevat pääsääntöisesti olemaan voimassa luonnonsuojelulain 17 a §:n 1 momentista johtuen lain 13–15 §:ssä säädetty rauhoitusmääräykset. Perustettavat alueet sijaitsevat metsästyslain 8 §:ssä säädetyllä alueella ja metsästys niillä tulee olemaan sallittua luonnonsuojelulain 17 a §:n 2 momentin mukaisesti. Luonnonsuojelulain 13 §:ssä säädetään luonnonsuojelualueilla kielletyistä toiminnoista. Kiellettyä on: 1) rakennusten, rakennelmien tai teiden rakentaminen, 2) maa-ainesten, kaivoskivennäisten ottaminen ja maa- tai kallioperän vahingoittaminen, 3) ojittaminen, 4) sienien, puiden, pensaiden tai muiden kasvien tai niiden osien ottaminen tai vahingoittaminen, 5) luonnonvaraisten selkärankaisten eläimien pyydystäminen, tappaminen tai hätyyttäminen tai niiden pesien hävittäminen sekä selkärangattomien eläimien pyydystäminen tai kerääminen, sekä 6) muutkin toimet, jotka vaikuttavat epäedullisesti alueen luonnonoloihin, maisemaan tai eliölajien säilymiseen.

Lain 14 §:ssä säädetään poikkeuksista 13 §:ssä kielletyistä toimista. Sallittua on: 1) alueen hoitoa, valvontaa, tutkimusta, yleisön opastamista, retkeilyä ja alueeseen tutustumista varten tarpeellisten rakennusten, rakennelmien ja polkujen rakentaminen, entistäminen ja kunnostaminen, 2) luonnonympäristöjen ja perinneluontotyyppien hoitaminen ja ennallistaminen sekä alueen luontaisen kehityksen palauttaminen, 3) alueen opastustoiminnan kannalta tarpeellisen tien rakentaminen, 4) marjojen ja hyötysienien poimiminen, 5) kalastaminen kalastuslain (379/2015) 7 §:ssä säädettyjen yleiskalastusoikeuksien mukaisesti, 6) poronhoitolain mukainen poronhoito, 7) alueella olevien teiden, sähkö- ja puhelinlinjojen sekä niihin liittyvien laitteiden käyttäminen ja kunnostaminen, 8) merenkulun turvalaitteiden, vesistön kuluväylien kunnostaminen sekä vähäiset turvalaitteiden edellyttämät raivaukset, 9) kartoitus ja maanmittaustyöt. Lisäksi alueella saadaan tilanteen niin vaatiessa ryhtyä pelastuspalvelun, palontorjunnan, raja-valvonnan, eläintautien vastustamisen sekä eläinsuojelun edellyttämiin välttämättömiin toimenpiteisiin.

Lain 15 §:ssä säädetään luvanvaraisista poikkeuksista 13 §:n kielletyistä toimista. Metsähallitus voi alueen haltijaviranomaisena kyseisen lainkohdan nojalla antamallaan luvalla sallia alueen perustamistarkoitusta vaarantamatta: 1) tutkimusta tai muuta tieteellistä tarkoitusta tai opetusta varten eläinten pyydystämisen tai tappamisen, sienien, kasvien tai niiden osien, eläinten pesien ja kivennäisnäytteiden keräämisen, 2) vierasperäisten sekä, jos laji on tullut liian runsaslukaiseksi tai käynyt muutoin vahingolliseksi, muunkin kasvi- tai eläinlajin yksilöiden lukumäärän vähentämisen, 3) sellaisen pyyntiluvanvaraisten riistaeläinlajien yksilöiden, jotka suojelualueen ulkopuolella aiheuttavat ilmeisen uhan ihmisen turvallisuudelle tai omaisuudelle aiheutuvasta merkittävästä taloudellisesta vahingosta, poistamisen, 4) alueelle kaatuneen riistaeläimen haltuun ottamiseen, 5) kalastamisen muutoinkin kuin kalastuslain 7 §:ssä tarkoitetulla tavalla, 6) poronhoitoon liittyvien rakennusten ja rakennelmien rakentamisen, 7) geologisen tutkimuksen ja malminetsinnän, 8) ilma-aluksella laskeutumisen, 9) muidenkin kuin 14 §:n 1 kohdassa tarkoitettujen rakennusten ja rakennelmien entisöinnin kunnostamisen.

Perustettavilla suojelualueilla olevien tarpeellisten retkeilyrakenteiden, autiotupien, laavujen ja retkeilyreittien entistäminen ja kunnostaminen on mahdollista luonnonsuojelulain 14 §:n 1 kohdan mukaisesti alueen retkeilyä ja alueeseen tutustumista varten.

Perustettavat alueet sisältyvät poronhoitolain (848/1990) mukaiseen poronhoitoalueeseen. Luonnonsuojelulain 14 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaisesti poronhoitolain mukainen poronhoito on luonnonsuojelualueilla sallittua. Perustettavilla alueilla sijaitsee poroaitoja. Uusien poroaitojen tai poronhoitoon liittyen rakennelmien rakentaminen edellyttää alueen hallinnasta vastaavan viranomaisen eli tässä tapauksessa Metsähallituksen lupaa.

Eräillä perustettavilla suojelualueilla on sähkölinjoja ja käytössä olevia teitä. Luonnonsuojelulain 14 §:n 1 momentin 7 kohdan mukaisesti luonnonsuojelualueella olevien teiden ja sähkölinjojen käyttäminen ja kunnostaminen on suojelualueella sallittua. Alueen perustaminen ei siis vaikuta niiden nykyiseen käyttöön ja kunnostamiseen. Uusien teiden rakentaminen on kiellettyä.

Perustamisasetuksella voidaan muulla luonnonsuojelualueella luonnonsuojelulain 17 a §:n 5 momentin nojalla säätää edellä kuvatuista rauhoitusmääräyksistä eräitä aluekohtaisia poikkeuksia. Asetuksella on mahdollista säätää puolustusvoimien harjoitus- ja koulutustoiminnasta, lentotoiminnan ja merenkulun turvalaitteiden sijoittamisesta ja kunnossapidosta sekä muista vastaavista viranomaisen toimenpiteistä sekä tien, johdon ja kaapelin rakentamisen, ojan kaivamisen, vesikulkuväylän ruoppaamisen ja muun vastaavan toimenpiteen sallimisesta, jos toimenpiteet eivät vaaranna alueen perustamistarkoitusta.

Perustettava A.E. Järvisen aihkikon luonnonsuojelualue sijaitsee Rovajärven alueella, joka on puolustusvoimien tärkeä ampuma- ja harjoitusalue. Perustamisasetukseen säädetään luonnonsuojelulain 17 a §:n 5 momentin mahdollistama poikkeus puolustusvoimien harjoitus- ja koulutustoiminnasta. Perustamisasetuksen 3 §:n 2 momentin 1 kohtaan otetaan näitä toimintoja koskeva säännös.

Perustettavilla suojelualueilla on käytössä olevia moottorikelkkailureittejä ja -uria. Näitä jatkossakin ylläpidettäviä, olemassa olevia moottorikelkkailureittejä ja -uria varten säädettäisiin perustamisasetuksen 3 §:n 2 momentin 2 kohdassa luonnonsuojelulain 17 a §:n 5 momentin nojalla poikkeuksesta, joka mahdollistaisi nykyisten moottorikelkkailu-urien yllä- ja kunnossapidon sekä uralinjauksien vähäisen tai tilapäisen siirtämisen. Maastoliikennelain 13 §:n 3 momentissa säädetään, että moottorikelkkailureitin perustamisesta ja lakkauttamisesta luonnonsuojelulaissa tarkoitetulla valtiolle kuuluvalla suojelualueella päättää Metsähallitus. Näihin reitteihin sovelletaan Metsähallituksen päätöksessä määrättyjä ehtoja pois lukien maastoliikennelain 20 ja 21 §:ssä säädettyjä reitinpitäjän reitin pitämiseen liittyviä tehtäviä ja vastuuta sekä reitin käyttöön ja pitämiseen liittyviä vahingon korvausvastuita.

Luonnonsuojelualueiden ympärillä olevien alueiden kuivatustarpeiden vuoksi saattaa olla tarpeen johtaa vesiä myös luonnonsuojelualueille tai niiden kautta. Sen vuoksi asetuksen 3 §:n 2 momentin 3 kohtaan sisällytettäisiin tätä varten olemassa olevien ojien välttämättömän ylläpidon ja kunnostamisen salliva säännös. Käytännössä tällaisen toimenpiteiden yksityiskohdista on aina tarpeen sopia Metsähallituksen kanssa. Toimenpiteitä suunniteltaessa tulee lisäksi noudattaa, mitä luonnonsuojelulain 10 luvussa säädetään Natura 2000 –verkostosta.

Luonnonsuojelulain 71 §:n mukaan luonnonsuojelulaki tai sen nojalla tehdyt päätökset eivät rajoita sellaisen oikeuden käyttämistä, joka ennen rauhoitusmääräysten voimaantuloa perustettuna rasitteena, vuokraoikeutena tai muuna vastaavana oikeutena kohdistuu luonnonsuojelualueeseen. Tällainen oikeus voidaan kuitenkin lunastaa valtiolle.

Miekojärven perustettavalla luonnonsuojelualueilla on vuokrattu alueita vapaa-ajan käyttöön määräaikaisella maanvuokrasopimuksella. Vuokra-alueet ovat pinta-alaltaan pieniä, ja osalla niistä sijaitsee vuokralaisen omistuksessa olevia rakennuksia. Luonnonsuojelulain 71 §:n mukaisesti suojelualueiden perustamisasetus ei rajoita ennen rauhoitusmääräysten voimaantuloa syntyneen vuokraoikeuden käyttämistä. Metsähallitus voi lain 15 § 1 momentin 9 kohdan nojalla sallia rakennusten kunnostamistoimenpiteitä, mutta uusien rakennusten rakentaminen ei olisi mahdollista. Vuokrasopimusten uusimisille ei luonnonsuojelualueiden perustamisen jälkeen ole katsottu olevan rauhoitusmääräysten puitteissa edellytyksiä.

Perustettavien alueiden muodostaminen luonnonsuojelualueiksi olisi osa Länsi-Lapin vanhojen metsien suojeluohjelman, soidensuojeluohjelman, soidensuojelun täydennysohjelman, rantojensuojeluohjelman ja lehtojensuojeluohjelman säädösvalmistelua. Vanhojen metsien suojelusta tehdyn valtioneuvoston periaatepäätöksen mukaisesti uusien luonnonsuojelualueiden metsät säilytetään mahdollisimman luonnontilaisina. Soidensuojeluohjelma ja soidensuojelun täydennysohjelma on laadittu suojelemaan arvokkaita suokokonaisuuksia tärkeimpänä suojelutavoitteena soiden luonnollisen vesitalouden säilyttäminen. Rantojensuojeluohjelmalla säilytetään arvokkaita ranta-alueita rakentamattomina ja valtionmailla suojelu toteutetaan luonnonsuojelualueita perustamalla. Lehtojensuojelualueilla tavoitteena on lehtokasvillisuuden suojelu ja hoito perustamalla luonnonsuojelualueita. Kyseiset suojelutoimet vastaavat myös Natura 2000-verkostoon kuuluvien alueiden suojelutavoitteita.

Luonnonsuojelulain nojalla suojeltavien alueiden hoidon ja käytön keskeisin tavoite on alueiden säilyttäminen luonnontilaisina siten, että ekosysteemit kehittyvät luonnon omien prosessien mukaisesti ja ihmisen aiheuttamat häiriöt ovat mahdollisimman vähäisiä. Suurimmalla osalla Länsi-Lapin alueista tämä on riittävä toimenpide suojelutarvojen turvaamiseksi. Eräillä alueilla on kuitenkin mahdollista tehdä ennallistamistoimenpiteitä.

Luonnonsuojelualueiden perustaminen ei olennaisesti muuttaisi alueiden nykyistä käyttöä, sillä muun muassa alueiden perinteinen virkistyskäyttö kuten marjastus ja metsästys voisivat jatkua edelleen. Poronhoitoa harjoitetaan alueilla poronhoitolain mukaisesti.

5. Kumottavat säädökset

Perustettaviin suojelualueisiin sisältyy 6 aiemmin perustettua luonnonsuojelualuetta, joiden kytkeminen osaksi laajempaa uutta suojelualuetta on perusteltua, jotta luonnonsuojelualueet ja niitä koskevat rauhoitusmääräykset muodostaisivat yhtenäisen kokonaisuuden. Kyseiset vuonna 1992 lehtojensuojelualueista annetulla asetuksella (503/1992) perustetut Mustavuoman, Suolijoen, Tuohilaen, Narkauksen Kalkkimaan, Kaihuanvaaran ja Palorompaan lehtojensuojelualueet lakkautetaan tällä asetuksella kumoamalla kyseisen asetuksen 2 §:n 1 momentin 41, 47, 48, 49, 50 ja 51 kohdat. Kyseiset alueet tulisivat osiksi tällä asetuksella perustettavia luonnonsuojelualueita lukuun ottamatta Kaihuanvaaran lehtojensuojelualuetta, joka sisältyisi ympäristöministeriön asetuksella perustettavaan Kaihuanvaaran lehdon luonnonsuojelualueeseen.

6. Ehdotuksen vaikutukset

Kaikki Länsi-Lapin luonnonsuojelualueet ovat valtion omistuksessa ja Metsähallituksen hallinnassa ja hoidossa. Rajauksia on eräiltä osin tarkistettu Metsähallituksessa yhteistyössä luontopalveluiden ja metsätalouden välillä. Näistä täsmennyksistä aiheutuvat muutokset edellyttävät Metsähallituksessa alueiden osien siirtoja taseessa sekä luontopalveluiden vastuulla olevasta muusta omasta pääomasta peruspääomaan (132 hehtaaria) että liikelähdön vastuulla olevasta peruspääomasta muuhun omaan pää-

omaan (103 hehtaaria). Suojelualueiden perustaminen ei aiheuta erityisiä uusia hallinnollisia vaikutuksia. Toiminnallisena alueyksikkönä toimii Metsähallituksen Lapin Luontopalvelut.

Uusien luonnonsuojelualueiden perustaminen aiheuttaa sekä investointiluonteisia kustannuksia että vuotuisia hallinto- ja hoitokuluja. Edellisiä ovat muun muassa maanmittaustoimitusten ja kiinteistömuodostamisen kustannukset arviolta noin 1,2 milj. euroa. Vuotuisia kustannuksia aiheutuu muun muassa palvelurakenteiden hoidosta, opastuksesta sekä alueiden luonnon ja käytön seurannasta sekä valvonnasta. Näiden kulujen arvioidaan olevan noin 50 000 euroa vuodessa. Investointikustannukset sekä vuotuiset hoito- ja hallintokulut katetaan valtiontalouden kehyspäätyksessä hyväksyttyjen määrärahojen puitteissa.

Luonnonsuojelualueen perustamisesta valtion omistamalle alueelle aiheutuvat taloudelliset vaikutukset siltä osin kuin ne rajoittavat luonnonvarojen käyttöä, esimerkiksi metsätaloutta, kohdistuvat pääasiassa valtioon omistajana. Suojeltavat alueet on pääosin Metsähallituksen taseessa jo osoitettu muuhun omaan pääomaan, jolta ei edellytetä taloudellista tuottoa. Ratkaisut valtion metsävarojen ja muun taloudellista hyötyä tuottavan toiminnan osalta on tehty kunkin suojelupäätöksen yhteydessä ja sittemmin tasemuutoksissa talousarvion käsittelyn yhteydessä.

Ulkopuolisten kannalta rajoitukset ovat etenkin Lapin alueella varsin vähäisiä ottaen huomioon, että metsästystä, kalastusta, poronhoitoa ja liikkumista ei juuri rajoiteta nykyisestä. Poikkeussäännöksiin voidaan vielä varmistaa eräiden toimintojen jatkuvuuden edellytyksiä. Metsähallituksen luvalla mahdollistettavat toimet antavat toimintaedellytyksiä suojelualueilla, mutta varmistavat, ettei suojelun tarkoitusta vaaranneta.

Malminetsintä luonnonsuojelualueilla on luonnonsuojelulain mukaisesti mahdollista, mutta se edellyttää Metsähallituksen lupaa. Metsähallituksen tulee lupamääräyksiin huolehtia siitä, että alueen suojelun tarkoitus ei vaarannu. Tämä luonnonsuojelulaissa säädetty lupamenettely koskee kaikkia luonnonsuojelualueita ja sitä noudatetaan Lapissa jo nyt yli miljoonan hehtaarin alueella kansallispuistoissa, luonnonpuistoissa ja muilla luonnonsuojelualueilla. Aiemmin perustetuilla soidensuojelualueilla malminetsintää koskeva poikkeuspäätös haetaan ympäristöministeriöltä. Kun luonnonsuojelualue on samalla Natura 2000 -alue, tulee sekä kaivoslain mukaisessa malminetsintäluvan myöntämisessä että Metsähallituksen luonnonsuojelulain mukaisessa malminetsintää koskevassa poikkeuspäätöksessä noudattaa, mitä luonnonsuojelulain 10 luvussa edellytetään.

Luonnonsuojelulain 71 §:n mukaan luonnonsuojelulaki tai sen nojalla tehty päätökset eivät rajoita sellaisen oikeuden käyttämistä, joka ennen rauhoitusmääräysten voimaantuloa perustettuna rasitteena, vuokraoikeutena tai muuna vastaavana oikeutena kohdistuu luonnonsuojelualueeseen. Tällainen oikeus voidaan kuitenkin lunastaa valtiolle.

Natura 2000 –verkostoa koskevat luonnonsuojelulain säännökset ovat noudatettavia riippumatta siitä, onko alueesta perustettu luonnonsuojelualue. Perustamissäännöksistä ei tässä suhteessa koidu uutta vaikutusta taloudelliseen toimintaan.

Mikäli yleisen edun kannalta tärkeän tarpeen vuoksi luonnonsuojelualue tulisi lakkauttaa tai sen rauhoitusmääräyksiä muuttaa, tämä tapahtuisi asetuksen muuttamisella tai

kumoamisella ennen kuin suojeluperusteita vaarantava toiminto voidaan sallia. Valtion maiden osalta lakkauttamisen edellytyksistä ei ole säädetty laissa. Suojelun lakkauttamisesta päättää valtioneuvosto. Lisäksi tilanteessa, jossa alue kuuluu Natura 2000 -verkostoon on noudatettava luonnonsuojelulain 10 luvussa säädettyä menettelyä.

7. Lausunnot

[Asetusluonnoksesta antoivat lausuntonsa...]

8. Voimaantulo

Asetus ehdotetaan tulemaan voimaan [] päivänä kuuta 201[].

Taulukko 1. Valtioneuvoston asetuksella perustettavien luonnonsuojelualueiden pinta-alat ja sijoittuminen Natura 2000 -verkostoon ja kansallisiin suojeluohjelmiin tai -päätöksiin.

Nimi	Pinta-ala, ha	Maa, ha	Vesi, ha	Natura 2000 verkosto		Kansallinen suojeluohjelma- tai päätös	Natura 2000 pinta-ala, ha	Ohjelma pinta-ala, ha	Muu pinta-ala, ha
				Tunnus	Tyyppi				
1. Elijärvenvian LSA	122,2	122,2	0,0			SSO120497		101,8	
2. Kirvesaavan LSA	1964,1	1957,7	6,4	FI1300505	SPA SAC	SSO120486	1777,5	1121,1	
3. Musta-aavan LSA	446,2	444,4	1,7	FI1300507	SAC	SSO120487	335,5	335,9	
4. Kumputunturin LSA	1447,6	1446,0	1,6	FI1300619	SAC	AMO120289 LHO120398	1262,9	1202,7 51,6	182,9
5. Kuusajärven soiden LSA	250,4	248,0	1,8			SSO120556		203,5	
6. Pitsloman-Haurespään LSA	1850,8	1850,8	0,0	FI1300605	SPA SAC	AMO120287 SSO120554 SSO120572	1741,6	1833,1 0,1 0,9	
7. Ranta-Haisuvuoman LSA	2059,6	2058,0	2,1			SSO120528		1949,6	
8. Ristivuoman LSA	379,3	379,1	0,2			SSO120591		379,3	
9. Taljavaaran LSA	1113,6	1113,6	0,0	FI1300608	SPA SAC	AMO120290 SSO120550 SSO120553	1029,0	988,3 5,2 1,5	16,5
10. Tupakkivuoman LSA	1645,6	1645,1	0,5			SSO120529		1512,3	
11. Tuulijoen soiden LSA	1006,5	992,8	13,0	FI1300616	SAC SPA	LVO120269 SSTO	2,8	3,0 1003,5	
12. Uurrekarkian LSA	2938,3	2937,2	1,1						2919,6

13. Aalistunturin LSA	979,0	978,2	0,8			AMO120252 SSO120534		968,0 233,3	
14. Kurtakkoselän LSA	456,8	456,5	0,2			AMO120262		401,3	51,4
15. Niesaselän LSA	2274,9	2274,0	0,9	FI1300706	SAC	AMO120248	1945,2	1866,7	258,1
16. Pikkulaenojan LSA	143,7	143,7	0,0			LHO120403 Suomi 100 luonto- lahjakampanja		39,6 98,8	
17. Siikavuoman LSA	159,9	159,9	0,0			AMO120264 SSO120531 SSTO		45,6 112,1 14,3	
18. Jerisjärven saarten LSA	312,4	304,7	7,0				312,4		312,4
19. Kiuasselän LSA	900,0	897,3	2,7			AMO120255		896,5	
20. Pahtajärven LSA	467,5	461,0	7,1			AMO120253		455,5	
21. Pakasaivon LSA	333,3	326,0	7,3			HSO120148		261,5	320,2
22. Suoppamanselän LSA	1932,6	1931,7	0,9			AMO120250		1853,9	78,2
23. Hyrsyvuoman LSA	106,1	106,1	0,0	FI1301002	SAC	SSO120501	101,9	102,1	
24. Jaipaljukan LSA	154,1	154,1	0,0				88,7		154,1
25. Joukhaisvuoman LSA	695,3	693,7	1,0			AMO120257	0,0	694,6	
26. Kaltiojätkän LSA	491,9	489,1	2,7	FI1301003	SAC	AMO120259 SSO120502	464,7	337,9 129,7	
27. Koutusjärven LSA	1497,5	1276,7	220,8	FI1301001	SAC	AMO120249 RSO120122	1458,0	1496,1	
28. Kursujen LSA	441,7	441,1	0,6			AMO120260		439,9	
29. Käärmejuvon LSA	244,8	243,2	1,6	FI1301001	SAC	AMO120251	232,0	243,9	
30. Mieköjärven LSA	1238,0	1230,6	7,4			RSO120121		1231,8	
31. Moinavaaran LSA	260,3	260,2	0,1	FI1301001	SAC	AMO120258	259,9	258,7	
32. Yrttivuoman LSA	361,8	360,3	2,0	FI1301001	SAC	SSO120500	314,9	314,8	
33. Joutensuon LSA	1018,8	993,6	25,1	FI1301207	SAC	AMO120279	1016,8	1016,8	
34. Liejusuon-Kaakkuri- suon LSA	988,5	951,2	38,0	FI1301206	SAC	SSO120476	602,3	603,0	
35. Mämmisuon LSA	1569,1	1557,3	11,8	FI1301209	SAC	SSO120475	1304,5	1325,3	

36. Simojärven-Soppanan LSA	2900,0	2819,9	80,1	FI1301205 FI1301208	SAC SAC	AMO120280 RSO120117 Suomi 100 luonto- lahjakampanja	2366,1	1090,7 1413,3 91,5	276,7
37. A. E. Järvisen aihki- kon LSA	304,7	275,8	29,0						304,7
38. Auttikönkään LSA	377,2	375,6	1,0	FI1301317	SAC	AMO120269	376,9	365,4	
39. Herankairan LSA	2368,5	2099,9	268,0	FI1301316	SAC	AMO120273	2207,8	2271,5	86,4
40. Jokelan LSA	127,1	126,9	0,2						127,1
41. Kaittäisen LSA	300,9	300,8	0,1						292,2
42. Kiimamaan LSA	153,9	153,9	0,0						153,9
43. Kinisvuoman-Joutti- selän LSA	1634,8	1627,0	7,8			METSO 13000 SSTO		649,9 959,3	
44. Koukkulanaavan-Pa- lokivalon LSA	3237,7	3186,3	52,0	FI1301315	SPA SAC	AMO120271 AMO120276 Suomi 100 luonto- lahjakampanja SSTO	2208,1	1390,6 900,2 13,6 901,9	12,8
45. Kutuselän-Kiristä- jäselän LSA	3212,9	3200,4	13,0	FI1301314	SAC	AMO120268 Suomi 100 luonto- lahjakampanja	2906,3	3084,0 97,5	11,2
46. Kuusikkoselän-Pal- jukkalaen LSA	671,5	671,0	1,2			AMO120256		669,5	
47. Käyrästunturin LSA	493,6	485,2	9,0			SSO120545		483,4	
48. Könkäänsaaren-Via- naavan LSA	1136,4	1134,5	1,9			SSTO Suomi 100 luonto- lahjakampanja		1093,4 39,7	
49. Louevaaran LSA	2178,1	2169,7	8,4	FI1301306	SAC	AMO120202 LHO120413 METSO 13000	1676,9	1873,9 19,5 265,6	
50. Namalikkokivalon LSA	835,3	826,2	9,1	FI1301312	SAC	AMO120282	835,3	828,7	
51. Narkauksen-Katiskon lehtojen LSA	117,8	116,6	1,2	FI1301313	SAC	LHO120414 LHO120415	91,9	45,7 5,6	
52. Petäjävaaran-Suolijär- ven LSA	815,2	804,3	10,8			METSO 10000 METSO 13000 LHO120412		259,05 542,81 12,7	
53. Pilpasen LSA	289,4	288,0	0,6			AMO120284		280,1	
54. Susirovan LSA	420,7	419,8	0,9			AMO120254		413,8	
55. Viljusaavan LSA	483,9	482,7	1,2			SSTO		483,9	
56. Käärmeaavan LSA	1172,8	1167,7	5,1	FI1301606	SPA SAC	AMO120148	1110,3	985,3	

57. Nikkilänaavan LSA	288,0	288,0	0,0	FI1301605	SAC		274,2		
58. Saariaavan-Hattuselän LSA	1130,4	1121,1	9,3	FI1301612	SAC	AMO120203 SSTO	605,0	606,7 277,1	241,0
59. Oravakuusikon LSA	366,1	364,8	1,3			Suomi 100 luonto- lahjakampanja		366,1	
60. Auringonkorven LSA	388,6	388,6	0,0	FI1301813	SAC	LHO120428 LHO120429 SSO120507	362,4	1,6 8,4 374,9	
61. Kalhuaavan LSA	845,7	837,7	8,0			SSTO		845,7	
62. Karhuaavan-Heinijän- kän-Kokonrämeeen LSA	1184,5	1184,5	0,0	FI1301812	SAC	LHO120422 LHO120423 SSO120491	1082,4	12,5 12,6 862,3	
63. Konttikivalon LSA	468,3	441,1	27,2			METSO 10000		175,30	293,0
64. Suuripään LSA	4065,4	4007,8	57,0	FI1301811	SAC	SSO120489 LHO120394	3934,5	3118,3 24,8	
65. Tuiskukivalon när- heikön LSA	1708,8	1693,9	14,9	FI1301814	SAC	AMO120204 AMO120205 SSTO	713,6	140,5 615,7 488,0	457,3
66. Kalkkimaan soiden LSA	461,6	461,6	0,0	FI1301903	SAC	LHO120430 SSO120511 SSO120512	417,1	5,8 300,8 85,2	
67. Rakanjätkän-Karsi- lonmaan LSA	104,9	104,9	0,0	FI1301904 FI1301908	SAC SAC	SSO120494 SSO120513	14,6 67,1	14,5 66,8	
68. Sattavuoman LSA	285,5	285,5	0,0	FI1301902	SAC	SSO120493	284,2	283,9	
69. Vaaranjätkän-Rova- jätkän-Runtelin lehdon LSA	512,0	512,0	0,0	FI1301901 FI1301907	SAC SAC	LHO120431 SSO120492	382,9 15,7	382,4 15,0	47,7
70. Aavasaksan kruunun- puiston LSA	106,9	106,9	0,0						106,9
71. Heinivuoman-Pietin- vuoman LSA	791,6	786,9	4,7	FI1302103	SAC	SSO120517	673,0	673,6	
72. Hämeenvuoman-Sala- malompolonvuoman LSA	267,6	219,1	48,5			SSO120514		153,0	
73. Kaitajärven LSA	210,3	153,8	56,5						210,3
74. Palokkaan LSA	3559,7	3505,8	53,9	FI1301301	SPA SAC	AMO120201 SSO12052 METSO 10000	3040,7	2908,7 8,6 433,9	
75. Romppaiden LSA	150,9	150,9	0,0	FI1302107	SAC	AMO120206 LHO120435 LHO120436 SSO120519	136,5	50,8 53,4 16,6 3,5	

Käytetyt lyhenteet:

AMO = vanhojen metsien suojeluohjelma

HSO = valtakunnallinen harjijensuojeluohjelma

LSA = luonnonsuojelualue

LHO = lehtojensuojeluohjelma

LVO = lintuvesiensuojeluohjelma

METSO 10000 = valtionmaiden METSO-toimintaohjelman alue 2009

METSO 13000 = valtionmaiden METSO-toimintaohjelman alue 2014

RSO = rantojensuojeluohjelma

SAC = luontodirektiivin mukaisesti muodostettu erityisten suojelutoimien alue

SSO = soidensuojeluohjelma

SSTO = soidensuojelun täydennysohjelma

SPA = lintudirektiivin mukainen erityinen suojelualue

Suomi 100 luontolahjakampanja = valtionmaiden osuus kampanjassa

Taulukko 2. Natura 2000 –verkoston tai valtakunnallisten suojeluohjelmien toteuttamiseksi valtiolle hankittujen alueiden lisäksi asetukseen sisältyy yllä olevan taulukon sarakkeessa ”muu pinta-ala” olevia alueita seuraavista syistä:

Kumputunturin LSA	Valtiolle luonnonsuojelutarkoitukseen ostettu, 2010
Taljavaaran LSA	Taljavaara dialogi-alue, tunnus C-30905, tasemuutos 2012
Uurrekarkian LSA	Uurrekarkia dialogi-alue, tunnus B-31302, tasemuutos 2012
Kurtakkoselän LSA	Kurtakkoselkä dialogialue, tunnus C-30805, tasemuutos 2012
Niesaselän LSA	Niesakero dialogialue, tunnus C-30806, tasemuutos 2012
Jerisjärven saarten LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1997
Pakasaivon LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1997
Suoppamanselän LSA	Äkäsjärvi dialogialue, tunnus C-31203, tasemuutos 2012
Jaipaljukan LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1997
Simojärven-Soppanan LSA	Isovaaran dialogialue, tunnus C-30101, tasemuutos 2012
A. E. Järvisen aihkikon LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1999
Herankairan LSA	Herankaira dialogialue, tunnus C-30403, tasemuutos 2012
Jokelan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Kaittäisen LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1996
Kiimamaan LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1972

Koukkulanaavan-Palokivalon LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Kutuselän-Kiristäjäselän LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Saariaavan-Hattuselän LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1996
Konttikivalon LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1996
Tuiskukivalon närheikön LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1997
Vaaranjänkän-Rovajänkän-Runtelin lehdon LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Aavasaksan kruununpuisto	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 2002
Kaitajärven LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1997, aiemmin luonnonhoitometsä 1973

YMPÄRISTÖMINISTERIÖN ASETUS LÄNSI-LAPIN LUONNONSUOJELUALUEISTA

1. Tausta

Ympäristöministeriön asetuksella on tarkoitus perustaa Länsi-Lapin alueella sijaitsevista, valtion hallinnassa olevista valtakunnallisiin suojeluohjelmiin tai Natura 2000 -verkostoon kuuluvista sekä eräistä muista luonnonsuojelualueiksi perustettavaksi päätetyistä valtion alueista luonnonsuojelualueita. Alueet perustetaan luonnonsuojelulain 17 §:ssä tarkoitetuiksi muiksi luonnonsuojelualueiksi. Ympäristöministeriön asetuksella perustetaan lain 17 § 1 momentin nojalla ne alueet, joiden pinta-ala on enintään 100 hehtaaria.

Länsi-Lapin luonnonsuojelualueiden perustaminen on osa valtakunnallista säädösvalmistelua, jolla saatetaan voimaan usean vuosikymmenen kuluessa luonnonsuojelutarkoituksiin hankituilla tai varatuilla valtion alueilla luonnonsuojelulain mukaiset rauhoitusmääräykset. Metsähallitus on valmistellut ympäristöministeriön ja sen asettaman säädösvalmistelutyöryhmän ohjauksessa alueiden suojelun toteuttamista.

Tämän ehdotuksen mukaisella ympäristöministeriön asetuksella perustettavat luonnonsuojelualueet sijaitsevat Länsi-Lapissa Rovaniemen ja Tornion kaupunkien sekä Kemijärven, Kittilän, Kolarin, Muonion, Pellon, Ranuan, Simon, Tervolan ja Ylitornion kuntien alueella sekä kaksi aluetta Itä-Lapissa Kemijärven kaupungin alueella. Perustettavia alueita on 71 ja niiden yhteispinta-ala on noin 2200 hehtaaria.

Valmistelun esiselvitysvaiheessa on kuultu viranomaisia ja sidosryhmiä. Eri tilaisuuksissa on kartoitettu mm. valtion viranomaisten, Lapin liiton, alueen kuntien, paikalliskuntien, riistanhoitoyhdistysten ja luonnonsuojelu- ja luonnonharrastusjärjestöjen näkemyksiä alueiden perustamisesta. Valmistelua esiteltiin ja kansalaisten, järjestöjen ja yritysten näkemyksiä kuultiin Länsi-Lapin alueella järjestetyissä yleisötilaisuuksissa. Useiden toimijatahojen kanssa järjestettiin kahdenvälisiä tapaamisia.

2. Perustettavien luonnonsuojelualueiden tarkoitus ja sisältö

Ympäristöministeriön asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla toteutettaisiin valtioneuvoston hyväksymää lehtojensuojeluohjelmaa, soidensuojeluohjelmaa ja vanhojen metsien suojeluohjelmaa, METSO –toimintaohjelman valtionmaiden suojelupäätöksiä sekä Suomen Natura 2000-verkostoa Länsi-Lapin alueella. Lisäksi suojelun piiriin tulisi muita suojelutarkoitukseen varattuja valtion omistamia alueita. Useat alueet on hankittu valtiolle METSO-toimintaohjelman ja Life-Luonto –hankkeiden osana. Näiden alueiden tarkoituksena on ollut muun muassa parantaa muiden suurempien suojelualueiden välistä kytkeytyvyyttä. Luonnonsuojelualueiden perustamisen tarkoituksena on säilyttää alueet luonnontilaisina ja turvata niiden ekosysteemien häiriötön toiminta ja kehitys, tarvittaessa myös ennallistamalla muuttuneita luonnonympäristöjä tai hoitamalla luonnonhoitoa vaativia kohteita.

Erityisinä suojelutavoitteina Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla alueilla on lisäksi niiden suojeluperusteina olevien luontotyyppien ja niille tyypillisen lajiston sekä muiden suojeluperusteina olevien lajien ja niiden elinympäristöjen suojelu, lisääminen ja parantaminen.

Tarkempi erittely alueiden kohdentumisesta eri luonnonsuojeluohjelmiin, Natura 2000 -verkostoon ja muihin maankäyttöä koskeviin valtion päätöksiin ilmenee tämän muistion taulukoista 1 ja 2.

Tällä ympäristöministeriön asetuksella perustettaisiin 71 luonnonsuojelualueutta, joiden pinta-ala on yhteensä 2200 hehtaaria. Valtioneuvoston asetuksella on samanaikaisesti tarkoitus perustaa pääasiassa Länsi-Lapin alueelle 75 luonnonsuojelualueutta, yhteispinta-alaltaan noin 72 000 hehtaaria.

3. Alueiden luonnonsuojelulliset perusteet

Luonnonsuojelualueiden perustamisella turvattaisiin lehtojensuojeluohjelmaan, soidensuojeluohjelmaan ja vanhojen metsien suojeluohjelmaan varattujen tai muuten Länsi-Lapissa luonnonsuojelutarkoituksiin osoitettujen alueiden luonnonarvojen säilyminen. Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla alueilla asetuksella toimeenpannaan niiden suojelutavoitteita vastaava suojelu luonto- ja lintudirektiivin edellyttämällä tavalla.

Osa perustettavista luonnonsuojelualueista kuuluu valtioneuvoston periaatepäätösten mukaisesti luonnonsuojeluohjelmiin, joita ovat soidensuojelun perusohjelma (1979 ja 1981), lehtojensuojeluohjelma (1989) ja vanhojen metsien suojeluohjelma (1996). Osa alueista on vanhojen metsien suojeluohjelman täydentämistä koskevissa Metsähallituksen ja Suomen WWF:n välisissä neuvotteluissa suojeltavaksi sovittuja alueita eli niin sanottuja dialogikohteita (2006). Eräät alueet sisältyvät valtionmaille METSO-toimintaohjelman yhteydessä vuonna 2014 tehtyyn metsiensuojelupäätökseen. Perustettaviin luonnonsuojelualueisiin sisältyy myös Metsähallituksen erillisillä päätöksillä suojeltuja alueita. Ehdotukseen sisältyy alueita, joita on hankittu vapaaehtoisin kaupoin valtiolle suojelutarkoituksiin EU:n Life-hankkeissa ja METSO toimintaohjelmassa. Eräät alueet suojellaan osana Luontolahjani satavuotiaalle kampanjaa. Perustettavat luonnonsuojelualueet sisältyvät osin Euroopan Unionin Natura 2000 -verkostoon.

Natura 2000 -alueita ovat Kaihuanvaaran lehto, Rytijänkkä, Kallinkangas, Tornivaaran lehto, Rakanjänkkä-Karsilomaa, Pyhäportin lehto, Vinsanmaan letot, Kaltiojängän lehto ja Savioja. Natura 2000 -verkostoon kuuluvien alueiden suojelutavoitteina ovat luontotyypit ja lajit ilmenevät tarkemmin Natura 2000 -tietokannasta.

Perustettavilla alueilla on arvokkaita lehtoja, soita ja boreaalista luonnonmetsää. Alueilla on myös rantaluontoa, pieniä jokia, lähteitä, luontaisesti vähäpuustoisia dyynejä ja maisemallisesti merkittäviä yksittäisiä kohteita. Sammelselän alueella on merkitystä poronhoidossa käytettyjen kulttuurihistoriallisten arvojen säilymiselle. Taatsin seidan ja Äkässaivon alueilla on muinaishistoriallisia saamelaiskulttuuriin liittyviä arvoja.

Metsähallitus on jo 1950 luvulta saakka paikallisesti säilyttänyt useita alueita hakkuilta perustamalla niistä erikoismetsiä, jolloin on otettu huomioon myös alueisiin kohdistuvia paikallisen väestön tarpeita ja arvostuksia. Tällaisia pääasiassa vanhan metsän alueita ovat mm. vuodesta 1955 alkaen luonnonhoitometsiksi perustetut Pälämännikkö, Raanselkä, ja Tauriaisenaho sekä vuonna 1973 luonnonhoitometsäksi perustettu Airiselkä.

4. Rauhoitusmääräykset sekä hoidon ja käytön tavoitteet

Perustettavat alueet ovat luonnonsuojelulain 17 §:ssä tarkoitettuja muita luonnonsuojelualueita ja niillä noudatettaisiin pääsääntöisesti luonnonsuojelulain 17 a §:n 1 momentista johtuen luonnonsuojelulain 13-15 §:ssä säädettyjä rauhoitusmääräyksiä. Perustettavat alueet sijaitsevat metsästyslain 8 §:ssä säädetyllä alueella ja metsästys niillä tulisi olemaan sallittua luonnonsuojelulain 17 a §:n 2 momentin mukaisesti.

Perustettavat alueet sisältyvät poronhoitolain (848/1990) mukaiseen poronhoitoalueeseen. Luonnonsuojelulain 14 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaisesti poronhoitolain mukainen poronhoito on luonnonsuojelualueilla sallittua. Uusien poroaitojen tai poronhoitoon liittyvien rakennelmien rakentaminen edellyttää alueen hallinnasta vastaavan viranomaisen eli Metsähallituksen lupaa.

Eräillä perustettavilla suojelualueilla on sähköjohtoja ja käytössä olevia teitä. Luonnonsuojelulain 14 §:n 1 momentin 7 kohdan mukaisesti luonnonsuojelualueella olevien teiden ja sähkölinjojen käyttäminen ja kunnostaminen on suojelualueella sallittua. Alueen perustaminen ei siis vaikuta niiden nykyiseen käyttöön ja kunnostamiseen. Uusien teiden rakentaminen on kiellettyä.

Perustettava Raanselän luonnonsuojelualue sijaitsee Rovajärven alueella, joka on puolustusvoimien tärkeä ampuma- ja harjoitusalue. Perustamisasetukseen tulisi luonnonsuojelulain 17 a §:n 5 momentin mahdollistama poikkeus puolustusvoimien harjoitus- ja koulutustoiminnasta. Perustamisasetuksen 3 §:n 2 momentin 1 kohtaan otettaisiin näitä toimintoja koskeva säännös.

Perustettavilla Äkässaivon, Koivun ja Saviojan luonnonsuojelualueilla on käytössä olevia moottorikelkkailureittejä ja -uria. Näitä jatkossakin ylläpidettäviä, olemassa olevia moottorikelkkailureittejä ja -uria varten säädettäisiin perustamisasetuksen 3 §:n 2 momentin 2 kohdassa luonnonsuojelulain 17 a §:n 5 momentin nojalla poikkeuksesta, joka mahdollistaisi nykyisten moottorikelkkailu-urien yllä- ja kunnossapidon sekä uralinjauksien vähäisen tai tilapäisen siirtämisen. Maastoliikennelain 13 §:n 3 momentissa säädetään, että moottorikelkkailureitin perustamisesta ja lakkauttamisesta luonnonsuojelulaissa tarkoitettulla valtiolle kuuluvalla suojelualueella päättää Metsähallitus. Näihin reitteihin sovelletaan Metsähallituksen päätöksessä määrättyjä ehtoja pois lukien maastoliikennelain 20 ja 21 §:ssä säädettyjä reitinpitäjän reitin pitämiseen liittyviä tehtäviä ja vastuuta sekä reitin käyttöön ja pitämiseen liittyviä vahingon korvausvastuita.

Luonnonsuojelualueiden ympärillä olevien alueiden kuivatustarpeiden vuoksi saattaa olla tarpeen johtaa vesiä myös luonnonsuojelualueille tai niiden kautta. Sen vuoksi asetuksen 3 §:n 2 momentin 3 kohtaan sisällytettäisiin tätä varten olemassa olevien

ojien välttämättömän ylläpidon ja kunnostamisen salliva säännös. Käytännössä tällaisten toimenpiteiden yksityiskohdista on aina tarpeen sopia Metsähallituksen kanssa. Toimenpiteitä suunniteltaessa tulee lisäksi noudattaa, mitä luonnonsuojelulain 10 luvussa säädetään Natura 2000 –verkostosta.

5. Kumottavat säädökset

Länsi-Lapin luonnonsuojelualueiden perustamista koskevalla valtioneuvoston asetuksella lakkautettaisiin vuonna 1992 lehtojensuojelualueista annetulla asetuksella (503/1992) perustettu Kaihuanvaaran lehtojensuojelualue kumoamalla kyseisen asetuksen 2 §:n 1 momentin 50 kohta. Alue sisällytettäisiin tällä ympäristöministeriön asetuksella perustettavaan laajempaan Kaihuanvaaran lehdon luonnonsuojelualueeseen. Kumottavan alueen kytkeminen osaksi laajempaa uutta suojelualuetta on perusteltua, jotta suojelualueet ja niitä koskevat rauhoitusmääräykset muodostaisivat yhtenäisen kokonaisuuden.

6. Ehdotuksen vaikutukset

Kaikki perustettavat luonnonsuojelualueet ovat valtion omistuksessa ja Metsähallituksen hallinnassa ja hoidossa. Suojelualueiden perustaminen ei aiheuta erityisiä uusia hallinnollisia vaikutuksia. Toiminnallisena alueyksikkönä toimii Metsähallituksen Lapin Luontopalvelut.

Uusien luonnonsuojelualueiden perustaminen aiheuttaa sekä investointiluonteisia kustannuksia että vuotuisia hallinto- ja hoitokuluja. Edellisiä ovat muun muassa maanmittaustoimitusten aiheuttamat kustannukset. Vuotuisia kustannuksia aiheutuu muun muassa alueiden luonnon ja käytön seurannasta sekä valvonnasta. Investointikustannukset sekä vuotuiset hoito- ja hallintokulut katetaan valtiontalouden kehyspäätyksessä hyväksytyjen määrärahojen puitteissa. Luonnonsuojelualueen perustamisesta valtion omistamalle alueelle aiheutuvat taloudelliset vaikutukset siltä osin kuin ne rajoittavat luonnonvarojen käyttöä, esimerkiksi metsätaloutta, kohdistuvat pääasiassa valtioon omistajana. Suojeltavat alueet on Metsähallituksen taseessa jo osoitettu muuhun omaan pääomaan, jolta ei edellytetä taloudellista tuottoa. Ratkaisut valtion metsävarojen ja muun taloudellista hyötyä tuottavan toiminnan osalta on tehty kunkin suojelupäätöksen yhteydessä ja sittemmin tasemuutoksissa talousarvion käsittelyn yhteydessä.

Ulkopuolisten kannalta rajoitukset ovat etenkin Lapin alueella varsin vähäisiä ottaen huomioon, että metsästystä, kalastusta, poronhoitoa ja liikkumista ei juuri rajoiteta nykyisestä. Poikkeussäännöksiin voidaan vielä varmistaa eräiden toimintojen jatkuvuuden edellytyksiä. Metsähallituksen luvalla mahdollistettavat toimet antavat toimintaedellytyksiä suojelualueilla, mutta varmistavat, ettei suojelun tarkoitusta vaaranneta.

Malminetsintä luonnonsuojelualueilla on luonnonsuojelulain mukaisesti mahdollista, mutta se edellyttää Metsähallituksen lupaa. Metsähallituksen tulee lupamääräyksiin huolehtia siitä, että alueen suojelun tarkoitus ei vaarannu. Tämä luonnonsuojelulaissa säädetty lupamenettely koskee kaikkia luonnonsuojelualueita ja sitä noudatetaan Lapissa jo nyt yli miljoonan hehtaarin alueella kansallispuistoissa, luonnonpuistoissa

ja muilla luonnonsuojelualueilla. Aiemmin perustetuilla soidensuojelualueilla malminetsintää koskeva poikkeuspäätös haetaan ympäristöministeriöltä. Kun luonnonsuojelualue on samalla Natura 2000 -alue, tulee sekä kaivoslain mukaisessa malminetsintäluvan myöntämisessä että Metsähallituksen luonnonsuojelulain mukaisessa malminetsintää koskevassa poikkeuspäätöksessä noudattaa, mitä luonnonsuojelulain 10 luvussa edellytetään.

Luonnonsuojelulain 71 §:n mukaan luonnonsuojelulaki tai sen nojalla tehdyt päätökset eivät rajoita sellaisen oikeuden käyttämistä, joka ennen rauhoitusmääräysten voimaantuloa perustettuna rasitteena, vuokraoikeutena tai muuna vastaavana oikeutena kohdistuu luonnonsuojelualueeseen. Tällainen oikeus voidaan kuitenkin lunastaa valtiolle.

Natura 2000 –verkostoa koskevat luonnonsuojelulain säännökset ovat noudatettavia riippumatta siitä, onko alueesta perustettu luonnonsuojelualue. Perustamissäännöksistä ei tässä suhteessa koidu uutta vaikutusta taloudelliseen toimintaan.

Mikäli yleisen edun kannalta tärkeän tarpeen vuoksi luonnonsuojelualue tulisi lakkauttaa tai sen rauhoitusmääräyksiä muuttaa, tämä tapahtuisi asetuksen muuttamisella tai kumoamisella ennen kuin suojeluperusteita vaarantava toiminto voidaan sallia. Valtion maiden osalta lakkauttamisen edellytyksistä ei ole säädetty laissa. Suojelun lakkauttamisesta päättää valtioneuvosto. Lisäksi tilanteessa, jossa alue kuuluu Natura 2000 -verkostoon on noudatettava luonnonsuojelulain 10 luvussa säädettyä menettelyä.

7. Lausunnot

Luonnos ympäristöministeriön asetuksella Länsi-Lappiin perustettavista luonnonsuojelualueista oli lausunnoilla samanaikaisesti Länsi-Lappiin valtioneuvoston asetuksella perustettavaksi ehdotettavia luonnonsuojelualueita koskevan luonnoksen kanssa. Luonnoksista antoivat lausuntonsa xx,...xx, sekä yy.

8. Voimaantulo

Asetus ehdotetaan tulemaan voimaan päivänä kuuta 2018.

Taulukko 1. Ympäristöministeriön asetuksella perustettavien luonnonsuojelualueiden pinta-alat ja sijoittuminen Natura 2000 -verkostoon ja kansallisiin suojeluohjelmiin tai -päätöksiin.

Nimi	Pinta- ala, ha	Maa, ha	Vesi, ha	Natura 2000 ver- kosto		Kansallinen suoja- luoh- jelma- tai pää- tös	Natura 2000 pinta- ala, ha	Oh- jelma pinta- ala, ha	Muu pinta- ala, ha
				Tunnus	Tyyppi				
1. Siikalanton LSA	32,7	32,6	0,1						32,7
2. Matovaaran LSA	67,3	67,3	0,0			Suomi 100 luon- tolahjakampanja		67,3	
3. Honkamaan LSA	7,7	7,7	0,0						7,7
4. Jarkkosen LSA	8,0	8,0	0,0						8,0
5. Kallinkankaan LSA	37,9	37,9	0,0	FI1300501	SAC	LHO120392 SSO120498	34,5	25,3 28,5	
6. Kaltiojängän lehdon LSA	3,3	3,2	0,1	FI1300503	SAC	LHO120395	3,3	2,9	
7. Kotapalon lehdon LSA	8,0	8,0	0,0			LHO120393		7,2	
8. Kurkisuon LSA	14,5	14,5	0,0						14,5
9. Metsokätkön LSA	16,1	16,1	0,0						16,1
10. Tanssikosken leton LSA	13,6	13,6	0,0			SSO120499		11,7	
11. Tornivaaran leh- don LSA	20,3	20,3	0,0	FI1300504	SAC	LHO120396	18,6	18,4	
12. Huuhkajan LSA	43,3	41,6	1,7						43,3
13. Mioletönjärven LSA	68,7	68,5	0,2						68,7
14. Pietarinaukian LSA	68,9	68,8	0,1						68,9
15. Sammelselän LSA	67,6	67,6	0,0						67,6
16. Taatsin seidan LSA	88,0	70,0	18,0						88,0
17. Rytijängän LSA	53,6	53,1	0,5			SSO120532	53,6	44,9	
18. Vuontisjärven saarten LSA	28,8	27,9	0,9						26,1
19. Äkässaivon LSA	68,5	63,9	4,6						68,5
20. Konttakönkään lehdon LSA	2,7	2,7	0,0			LHO120409		2,2	
21. Vasemanriivinjän- kän LSA	40,4	37,2	3,2			SSO120503		36,1	
22. Aatinmaan LSA	8,2	8,2	0,0						8,2
23. Ketolan LSA	13,0	13,0	0,0						13,0
24. Koivun LSA	71,4	71,4	0,0						71,4
25. Kaihuvaaran LSA	62,2	62,2	0,0						56,9
26. Metsärinteen LSA	79,2	79,2	0,0						79,2
27. Nurkkalan LSA	7,7	7,7	0,0						7
28. Papinpalon LSA	16,2	16,2	0,0						16,2

29. Porttilomanahon LSA	38,0	38,0	0,0						31,8
30. Saarelan LSA	14,7	14,7	0,0						14,7
31. Tauriaisenahton LSA	27,5	27,5	0,5						21,3
32. Tuliniemen LSA	19,2	19,0	0,2						19,2
33. Vammalan LSA	54,2	54,2	0,0						54,2
34. Vaveniemen LSA	34,3	34,3	0,0						34,3
35. Vähä-Varpusuon LSA	5,6	5,6	0,0						5,6
36. Allasvuon LSA	21,7	21,7	0						21,7
37. Jokilammen LSA	34,5	32,7	1,8			METSO 13000		34,5	
38. Jouttiaavan leton LSA	5,3	5,3	0,0			SSO120504		5,3	
39. Kaihuanvaaran lehdon LSA	13,7	13,7	0,0	FI1301304	SAC	LHO120416 LHA120050	13,4	9,9 4,8	
40. Korkalon LSA	8,5	8,5	0,0						8,5
41. Kotkanpesämaan LSA	10,3	10,3	0,0						10,3
42. Kuusilammen LSA	25,2	25,2	0,0			Suomi 100 luon- tolahjakampanja		25,2	
43. Lapinlehdon LSA	92,6	92,6	0,0			METSO 13000		92,6	
44. Louejärven leton LSA	2,3	2,3	0,0			SSO120505		2,3	
45. Mikkelinlampien soiden LSA	23,6	20,3	3,3			SSO120537		15,8	
46. Muistolan LSA	15,3	15,3	0						15,3
47. Palo-ojan korven LSA	69,5	69,5	0,0						69,5
48. Pisajärven LSA	37,0	36,6	0,4						37,0
49. Pälämännikön LSA	41,8	41,8	0,0						40,1
50. Raanselän LSA	50,6	50,6	0,0						50,3
51. Saviojan LSA	49,1	49,1	0,0	FI1301302	SAC	SSO120506	32,3	14,1	
52. Siika-Kämän LSA	55,2	49,4	5,8						55,2
53. Sillankorvan LSA	21,3	21,3	0,0						21,3
54. Yli-Kuohunkijärven LSA	19,3	19,3	0,0						19,3
55. Korpinjängän LSA	36,4	36,4	0,0			SSO120483		30,9	
56. Kuoppatörmän LSA	6,5	6,5	0,0						6,5
57. Kuusikkokivalon lehdon LSA	26,0	26,0	0,0			LHO120421 YSA128079		6,3 2,3	
58. Myllyojan LSA	51,8	51,8	0,0						51,8
59. Ollakanojan lähtei- den LSA	56,3	56,3	0,0			SSO120509		55,3	
60. Pyhäportin lehdon LSA	15,5	15,5	0,0	FI1301807	SAC	LHO120427	6,0	7,3	
61. Rakkalan LSA	3,0	3,0	0,0						3,0

62. Rättyaavan leton LSA	16,6	16,6	0,0			SSO120508		16,6	
63. Vinsanmaan lettojen LSA	27,2	27,2	0,0	FI1301905	SAC	SSO120510	21,2	21,2	
64. Auno-Rakan LSA	25,8	25,8	0,0						25,8
65. Pikkuojan LSA	3,1	3,1	0,0						3,1
66. Reinolan LSA	3,4	3,4	0,0						3,4
67. Airiselän LSA	1,8	1,8	0,0						1,8
68. Antiorovan LSA	49,9	49,9	0,0			Suomi 100 luontolahjakampanja		49,9	
69 Lempeälän LSA	9,3	9,3	0,0						9,3
70. Perävaaranvuoman LSA	23,8	23,8	0,0			SSO120518		23,8	
71. Pitkäjänkän LSA	39,5	39,5	0,0			SSO120516		34,7	

Käytetyt lyhenteet:

LSA = luonnonsuojelualue

LHO = lehtojensuojeluohjelma

METSO 13000 = valtionmaiden METSO-toimintaohjelman alue 2014

SAC = luontodirektiivin mukaisesti muodostettu erityisten suojelutoimien alue

SSO = soidensuojeluohjelma

SPA = lintudirektiivin mukainen erityinen suojelualue

Suomi 100 luontolahjakampanja = valtionmaiden osuus kampanjassa

YSA = yksityinen suojelualue

Taulukko 2. Natura 2000 –verkoston tai valtakunnallisten suojeluohjelmien toteuttamiseksi valtiolle hankittujen alueiden lisäksi asetukseen sisältyy yllä olevan taulukon sarakkeessa ”muu pinta-ala” olevia alueita seuraavista syistä:

Siikalanton LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Honkamaan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Jarkkosen LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Kurkisuon LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Metsokätkön LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue

Huuhkajan LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1997
Mieletönjärven LSA	Saattoporan dialogialue, tunnus: B-31003, tasemuutos 2012
Pietarinaukian LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 2005
Sammalselän LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1997
Taatsin seidan LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1997
Vuontisjärven saarten LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1997
Äkässaivon LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 2003
Aatinmaan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Ketolan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Koivun LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Kaihuavaaran LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1964
Metsärinteen LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Nurkkalan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Papinpalon LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1960
Porttilomanahon LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1964
Saarelan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Tauriaisenahton LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1955
Tuliniemen LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Vammalan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Vaveniemen LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Vähä-Varpusuon LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Allasvuon LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Korkalon LSA	Korkalon luonnonsuojelualue (YSA)
Kotkanpesämaan LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1972
Muistolan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue

Palo-ojan korven LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Pisajärven LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1955
Pälämännikön LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1955
Raanselän LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1996, aiemmin luonnonhoitometsä 1955
Siika-Kämän LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1996
Sillankorvan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Yli-Kuohunkijärven LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1996
Kuoppatörmän LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Myllyojan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Rakkalan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Auno-Rakan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Pikkuojan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Reinolan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Airiselän LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1973
Lempeälän LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue